

הכל ממירין פרק ראשון תמורה

עין משפט
גר מצוה

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(א) נח' קמ"ל דחל על חרא
והי ליתמר נהא משום דקא
מספק קדושת האם על ולד:
(ב) רש"י דיה ל"א מהי קמ"ל
וכי יולדה חולין היי חולין ולבר
פלה: (ג) ד"ה ומרמי וסי
חשיבא והולד באפי נפשיה
הסי: (ד) ד"ה כגן וסי
דררשיקן:

גליון הש"ס

תוס' ר"ה (כע"א) ואמרו
במה"ד וסייעי ליה במבורות.
ר"ל דנכסיר ילמינן ליה מקרא
לקמן דף סה ע"ב אבל אתה
מקדים מבטן וילמינן מיניה
להקדים עובר כולל"ד כעו"ה:

הגהות הגר"א

[א] נב' אס טיירו משייר ועובר
ט' ז"ל דלח לקרייה ודל קדשים:
[ב] רש"י ד"ה אין וקמזי כד.
הולך לזה משום דנמ' קאמר
לקמן ה' אגראי ט':

דבינו גרשום

[illegible]

וְיָרָא אֶת כְּנֵי דְחֻלָּתֵי קְרִישִׁי
בְּמַעַי אֵינֶן לֵאמֹר עֲבִיר דְּלֵא אֲבִיר
עֲבִיר: וְיִהְיֶה זֶה אֶת
לֵוִי עוֹשֶׂה מְחִירָה: וְלֵעֹלָם הָאֵת
עֲבִיר קְרִישִׁי מִיֵּד: הָאֵת
וְיִהְיֶה אֲבִיר לֵאמֹר לֵאמֹר
לְקִישְׁךָ מוֹלִיחַ לְהֵכָן לֵאמֹר עֲבִיר
מְחִירָה (מִלְּחָמָה) וְתֵבָא עֲבִיר
דְּרִישׁ יִמְיָא דְּחֻלָּתֵי קְרִישִׁי
יִהְיֶה דְּקִישְׁךָ מְבִיטִין לְקִישְׁךָ
וְזֶה אֲמִיר וְיִהְיֶה לֵאמֹר לֵאמֹר
אֲבִיר דְּשִׁשְׁתֵּי עָלֵי חֵדִּי
אֲקִישֶׁה קְרִישִׁי כֹּלָה: וְלֵעֹלָם
בְּחֻלָּי קְרִישִׁי: אֲחִישֶׁה
מְקִישִׁי אֲבִיר עֲבִיר: אֲלֵמָא
עֲבִיר קְרִישִׁי וְזֶה אֲמִיר
מְקִישִׁי: אֲחִישֶׁה אֲבִיר
אֲמִיר חֲגִי מְקִישִׁי: הָאֵת קְרִישִׁי:

לעצורה גופית. כפני עצמו הלך חיילא קדושה עליה: ל"א מאי
אם שייר משוייר ועובר לאו ירך אמו הוא. דמחשבי
לגיה רבי יוחנן בלגפי נפשיה ולא כולד חטאם דאילן למיתה שמע
מיניה דאי הוה בעי לשויריה לעובר לקדושה אחרת משוייר כגון אם

אמר וזו חטא חטאת ועוברה עולה
דבריו יימין דעובר לאו ירך אמו
הוא לאו שצירי נומר היא חטאת
וולדה חולין (ו) היו כן ולכן פדא לא
חשיב עובר להחיה בחנני נפשה
והיכא דאקדשה לאימיה וצירי נולד
לקדשה חתמה חנינו גין קדוש והיה
גידה וולד חטאת ואילו למיתה ואם
אמר ויהי חולין לא חמך כלום ולחמן
דאמר דולרי קדשה נכמי חמן
קדושין קדים לחמה ולמדי בחייו
לפני לי ב' הא שפעיל ליה מקמימחא
דאמר קדושה חלה על העוברין מכלל
דנכמה בחנני נפשה (ו) חטובה
דאקדשה לאימיה 16
קדוש ואי אשמועינן
יש לה וכל דאית בה
היון דליתה אבראי
אחרינא מאי קמ"ל
ועובר לאו ירך אמו
א דאי ג אחמר ברא
לגופיה מנן דנחתא
לולד אבל איך לא
מר ברא משום דא
(האם) הולד אבל
' וירא וקאמר להא

(ד) הולד: חוי לנפיש. שהאם קדושה
 קדושת הגוף יקריב: כילד מערימין
 על הכבוד. להפקיעו מכחן וליהנות
 הוא זו: ולד קדו כדרי וזה עולה.
 ומקריבו לחובתו ויאל אם היא מחויב
 עולה משום קדושת עולה (כ) קדמה
 חיילא עליה דבכורה עולה (כ) קדים
 שמקדישין רחם ומו לא לחיילא בכורה
 ומפקיעו לקדושת עולה. אלאה קדים
 עיבר וקשיא לבר פדא: קדושת
 דמיס. שמכריז ביוצא דמיו עולה
 אכל הוא נופיה לא קדיש קדושת הגוף
 אלא נמכר בלא מוס: וחסקו.
 נתיסחא: חיילין בכורה. אם

א נמי קדושת דמים
ים י^ט דאסירא ליה
דהתנן ^{יז}וצאין לחולין
סוטים הנפדו הא קודם
אלמא י^{יז} קדושת
בבירה איתיביה אין
ן ולא עוברין באברין
הוה הא מוקדש קדשי
קדשים הוא דקדשי
בבמיה אמן הוא דלא
נעברין והא י^{יז} "תניא
ה הא מני רבי יהודה
תמורה אי ר' יהודה
י^{יז} הא מוקדש קדשי
קדשי י^{יז} (אמר) הכא
שהנשמה תלויה בו
רין ועוברין אבל לא
לדי קדשים אי בולדי
הא קדשי וקיימי
הב

הקדש ראשון: רבי יהודה היא. (עו) בנחמני קאמר ר' יהודה וכל עשה ממורה: לא ר' יהודה. רישא הכי מוקמא דקמי אין לבהמ חולין (ז) לחול קדשות ממורה על קול הכהמה משום של אס הקדש אבר להו פשטו קדושה כבולו דהוי מנה לא קדש וזו עולה כולה עולה מכלל דמורה ח"ק בנחמיל הקדש שאס יוסף לקמן (יח) בבדיחא דלמך בנחמיל הקדש כולה עולה ואשמישין ממורה למעשר כסופא דפירקין (יט) מה מעשר קרבן יחיד כו' ומה דאמר ר' יהודה וכו' ארמין פפרק בהמה המקשה וכו' כבולה: **הכל נחמי עסקין** דדייקין לא שאל ע"י מורה קדשה אמר לקמן (סס) מודה רבי יהודה דכבר שפועה אוחו טרפה כגון אס לא (י) דרשינן בהמה בנחמיל: **מקדישין אברין ועוברין**. ור' וקמי לך (כ) מה מקדישין אברין ועוברין אבל לא ממירין: **הכי**

ועשרימין (קמן כד: ג) שהאומר ולדה של זו עולה היא זו וולד שלמים הוא אי אית ליה לבר פדא דשיירו משׁייר אמאי ולדה שלמים הוא אי צניי אוא משׁייר הולד בחולין דבשלמא ר' יוחנן דאמר קדושה חלה על געבורין מיד דאמר היא שלמים דעמיה נמי לקדושי הולד בשלמים

היה הולך שלמים על קדושת פיו ולא
טעוניה דאס אבל לבר פדל דלמור
קדושה אינה חלה על העוברין אין
על קדוש קדוש על פיו אלמא מהי דאס
אלס סכירה ליה דשיירו משוייר אלא
אין הולך עולה אלמא שמע מינה דנרין
ומור דמדי (י) האס קדושה קדוש
קדוש מכה האס (ל) וא"ת כיון דאין
קדושה חלה על העוברין איך קלמין
גולה עולה והיא שלמים דבריו קיימין
ל"ל דלדמים קלמין וא"ת היכי אפשר
קדושה חלה על העוברין והא אמר
אמורין להקדש מחוסר זמן ולקמן
(פרק) (יב) מערימין על הכבור
(סו: ו) (סו) המבכרת סהיה מעוברת
(ומר) מה שנמעי נבמה אלס זכר עולה
לנחלה דאפילו לנחמיה מצי מקדיש
יה ומאי שנא (ומחוסר זמן) (ל) קדוש
ועלמ מצי מקדיש יה * ומיילי ליה
בצטורות (ד.ה) מפרק (ל):

[illegible]

אז מני לתרוני קדושה דמיס דלעיל (ט) דהא אין עשין תמורה:
 ומירין אברין דחולין בשלימין דהקדש דמשמע תמורה הוא דלא עבד
 גבר דיהה שמיירו בשלם דקדש הא מקדש קדשי אברין בתחילה
 ונראה איה ליה מדקמסדר ליה רבי יוסף והלא במקדשין האומר רג
 שקדש אבר אחד פטשה קדושה בטולה ורבי שמעון (א) דהוי בר זוגיה ד
 בני תמורה דלא אי משום דריש בתמה בנחמה אי משום דמקיש
 מההוא הקדש ליה ליקף דמה מעשר איה ונהג בלאברין אף
 חולין (ד טו): **חומר רבי יודא.** לקמן (עא): דברייחא דלא פטשה קדש
 ל הבהמה עיי אבר אחד: כגון שקדש אבר ששנמה תלוייה כו.
 שקדש רגליה מן הארבעה והעמלה הרי כולה עולה ונתמנה
 לקמן (הא דפרק שני (דף עז:) חומר בקדשים מבתמורה וקחשיב

זמא א מיי פיה מהל' כבורה
 הלי' :
 זמב ב מיי פיה מהל' כבורה
 הלי' :
 זמג ג מיי פיה מהל' מעילה
 הלי' :
 זמד ד מיי פיה מהל' תמורה
 הלי' :
 זמה ה מיי פיה מהל' תעשה
 הקרננות הלי' :

מוסף רע"י

[illegible]

זיטה מקובצת

[illegible]

אז ייחזר זה אין מקומו בבאן רק להלן באות יא.